

Forslag til lov om ændring af fabrikloven.

(Fremsat den 17. november 1953 af socialminister *Strøm*).

§ 1.

I § 26 i lov nr. 143 af 29. april 1913 om arbejde i fabrikker m. v. samt det offentliges tilsyn dermed foretages følgende ændring:

Stk. 1 affattes således:

„I virksomheder under arbejds- og fabriktilsynet skal alt arbejde ophøre på folke-

kirkens helligdage. Forsåvidt angår fremstilling af dagblade, gælder forbudet dog kun for tidsrummet mellem kl. 9 morgen og kl. 24 aften.“

Sidste stykke udgår.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

I § 26, sidste stykke, i fabrikloven af 29. april 1913 er det fastsat, at sætning og trykning af dagblade er forbudt på folkekirkens helligdage fra kl. 9 morgen til kl. 12 aften. Ved indenrigsministeriets bekendtgørelse af 2. februar 1918 blev dette forbud midlertidigt lempet, idet ministeriet i henhold til nævnte paragrafs stk. 2, litra c, tillod, at sætning og trykning samt reproduktionsarbejde for morgendagbladene indtil videre under de herskende overordentlige forhold kunne finde sted i tiden kl. 10—12 aften.

Denne bekendtgørelse blev ikke senere ophævet, men på foranledning af nogle konstaterede betydelige overtrædelser af forbudet mod søn- og helligdagsarbejde fra visse blades side fandt direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet i sommeren 1930 anledning til også at optage spørgsmålet om berettigelsen af søn- og helligdagsarbejde i tiden kl. 10—12 aften til overvejelse, idet der henvistes til, at de overordentlige forhold, under hvilke dispensationen i 1918 var givet, ikke længere var til stede.

Dette affødte en henvendelse til socialministeriet om fortsat dispensation for dagbladene, i det omfang som var fornødent, hvis dagbladenes mandagsudgave skulle udkomme som hidtil.

Da socialministeriet — i modsætning til indenrigsministeriet i 1918 — var af den opfattelse, at dispensationsbestemmelsen i § 26, stk. 2, kun tager sigte på det i stk. 1 indeholdte almindelige forbud og ikke tillige på forbudet i paragraffens sidste stykke, og man derfor anså sig for ubeføjet til at dispensere herfra, blev der i § 7 i et i rigsdagssamlingen 1931—32 forelagt lovforslag om forskellige ændringer i fabrikloven foreslået en ændring af § 26, hvorefter socialministeren skulle have bemyndigelse til at meddele dispensation også for så vidt angår sætning og trykning af dagblade. Der henvises herom nærmere til rigsdagstidende 1931—32, landstingets forhandlinger, spalte 81 flg. og 1744 flg., folketingets forhandlinger, spalte 5099 flg., samt tillæg A, spalte 2387, og tillæg B, spalte 2311. Forslaget blev ikke vedtaget i nævnte samling og blev derefter i forandret skikkelse genfremsat på rigsdagen i samlingen 1932—33. Under udvalgsbehandlingen i folketinget enedes man imidlertid om at anbefale, at den nævnte § 7 i lovforslaget udgik og blev henskudt til en senere almindelig revision af fabrikloven, idet man tilføjede i udvalgsbetænkningen (rigsdagstidende 1932—33, tillæg B, spalte 601): „Da den i paragraffen omtalte dispensation